

[Camre.]

mere, så skal disse penge sættes ind dér, hvor det er mest effektivt at gøre det. Her er det altså, jeg gerne vil pege på, at der er bedre kommunikationsmuligheder. Jeg nævnte selv TV, og jeg nævnte også en helt anden side af problemstillingen, nemlig informationen om de allerede gennemførte love, om alt det, som borgerne skulle have nytte af, hvilket også er en væsentlig side af debatten. Jeg vil da gerne sige, at her er vores mening den samme som den, der hver dag udtrykkes i lederen i det udmærkede dagblad Bornholmeren:

„I øvrigt mener vi, at det offentlige gennem øget dagbladsavertering burde indfri sine informationsforpligtelser over for borgerne.“

Men der er ikke sagt noget om det principielle i denne problematik, hverken fra hr. Sigsgaard eller fra hr. Poul Dam, som vi er uenige i, og netop derfor fremførte jeg forslaget på mit partis vegne om, at hele denne kommunikationsproblematik tages op i udvalget for forretningsordenen. Det er det, vi har dette udvalg til, og jeg tror, at udvalget er overordentlig kompetent til at belyse hele det spørgsmål. Jeg tror, man kan sige, at der i alle grupper og hos alle medlemmer af dette udvalg er en alvorlig bekymring over kommunikationskløften imellem borgere og folketing.

Ellen Strange Petersen: Jeg vil også gerne gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg over for hr. Sigsgaard og over for hr. Poul Dam. Vi understregede netop, at vi var klar over, at der er et kommunikationsproblem, men jeg understregede også, at vi absolut ikke tror på, at hr. Sigsgaards forslag giver nogen som helst hjælp til løsning af dette problem.

Jeg synes også, at hr. Sigsgaard forenkler problemstillingen meget groft. Han taler om, at de borgerlige partier ikke frivilligt giver afkald på den frie presse. Nej, det gør vi ikke, men jeg vil da gerne i samme forbindelse sige, at vi ikke et øjeblik tror, at

det blad, hr. Sigsgaard forestiller sig, skulle kunne blive nogen som helst konkurrent til den frie presse.

Jeg synes, hr. Sigsgaard her med sit andet indlæg demonstrerede, at det ville være meget vanskeligt at få en redaktionskomité nedsat af repræsentanter for de forskellige grupper. Jeg sad og tænkte på, hvordan det ville være, hvis hr. Sigsgaard og jeg sad i samme redaktionskomité og skulle afgøre, hvad der skulle ud i dette folketingsblad. Jeg er bange for, at mit parti ville komme til at bruge den halve side, som hr. Sigsgaard ville stille til vores rådighed, blot til simpelt hen at imødegå de påstande, hr. Sigsgaard var fremkommet med.

From: Mon befolkningen i grunden er så dårligt orienteret om, hvad der foregår i denne sal? Jeg er slet ikke så sikker på det. Det er i hvert fald min erfaring, når jeg kommer ud til møder i forsamlingshusene, at folk ved endda særdeles udmærket, hvad der sker herinde, og de ved skam også, hvad der ikke sker, og hvad de mener der burde være sket. Det er efter min opfattelse noget overdrevent, når man siger, at kommunikationen er så dårlig, som den er.

Undskyld, jeg kom til at bruge ordet kommunikation. Jeg ville have sagt forbindelse, men det er alle mine kolleger, der er så ivrige efter at bruge dette fremmedord, at det uvilkårligt slap mig ud af munden. Her tror jeg også fru Ellen Strange Petersen har lidt at lære med hensyn til at bruge dagligdags tale.

Jeg indrømmer hr. Sigsgaard, at jeg sagde ikke noget om, hvad vi ville gøre ved det. Men jeg betragter det som en selvfølge — det gælder i hvert fald venstre — at vi vil gerne være med til at gøre noget for en bedre forbindelse mellem folketinget og offentligheden. Vi vil bare ikke være med til det på den facon, som forslagsstillerne her har stillet i udsigt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigsgaard): Ja, så venter jeg spændt på de for-